

STĂPÂNIND PORTILE VRĂJMAȘULUI DUPĂ ÎNCERCARE

Denham Springs

Îmi place să-i văd pe oameni că se ridică în picioare la citirea Cuvântului. Vouă, nu? Noi arătăm respect pentru imnul național, deci de ce să nu arătăm și pentru Cuvânt?

Dar înainte ca să ne ridicăm, vreau să vă spun că nu demult, am citit un articol, iar aseară m-am gândit la oamenii care s-au ridicat pentru Hristos. Dacă nu ați făcut-o încă, n-ați vrea s-o faceți astăzi?

Era un mare evanghelist de vreo șaptezeci și cinci de ani, nu-mi amintesc numele lui. Cred că se numea Arthur McCoy, iar odată a visat că s-a dus în slavă. Spunea că a ajuns la poartă sus, dar nu a fost lăsat să intre.

El a spus: „Sunt evanghelistul Arthur McCoy din Statele Unite.” Dar paznicul porții a venit la el și i-a zis:

„Nu ți-am găsit numele aici.”

„Cred că ceva nu este în ordine pentru că eu sunt evanghelist.”

„Ba este în ordine, domnule, pentru că am aici Cartea, dar numele tău nu este scris în ea.”

„Și ce aș putea să fac?”

„Ți-ai putea aduce cazul la judecata Scaunului alb de domnie.

„Ei bine, dacă aceasta este singura posibilitate, voi merge cu cazul meu acolo.”

El spunea că întunericul în care era, a început să se lumineze puțin câte puțin, până când s-a pomenit chiar în mijlocul acelei Lumini, iar un Glas a întrebat: „Cine s-a apropiat de scaunul Meu de judecată?”

„Sunt Arthur McCoy, un evanghelist care am trimis multe suflete în Împărăție.”

„Și nu ți s-a găsit numele în Carte?”

„Nu.”

„Și ai făcut apel la această Curte?”

„Da, Domnule.”

„Ți se va face dreptate. Te voi judeca după legile Mele. Arthur McCoy, ai mințit vreodată?”

Și el a spus: „Până n-am ajuns în acea Lumină, am crezut că eram un om bun, dar în prezența ei eram un păcătos.” Noi toți suntem așa. Acum vă puteți simți în siguranță, dar stați să ajungeți acolo! Cum credeți că este când este Ungerea? Ce puțin puteți simți! Cum credeți că va fi la Tronul alb al judecății?”

Și El a continuat: „Ai mințit vreodată?”

„Da, Domnule, am mințit.”

„Ai furat vreodată?”

Până atunci am crezut că n-am furat niciodată, dar în prezența acelei Lumini mi-am dat seama că am făcut unele lucruri care nu au fost chiar corecte, așa că am zis:

„Da, Domnule, am furat.”

Atunci El a spus: „Judecata Mea...” și era gata să audă sentința Lui: „Depărtează-te de la Mine și du-te în focul veșnic pregătit pentru diavol și îngerii lui!” așa că toate oasele i s-au mișcat de la loc de groază. „Dar,” spunea el, „atunci am auzit cel mai dulce Glas pe care l-am auzit vreodată, iar când m-am întors, am văzut cel mai blând chip pe care l-am văzut vreodată, mai blând decât chipul mamei mele. A privit în jur și a spus: „Tată, este adevărat că a mințit și nu a fost întotdeauna corect, dar jos pe pământ a stat pentru Mine, de aceea acum stau Eu pentru El.”

Aceasta vreau să se întâmple Acolo. Acum să stau eu pentru El, ca atunci când va veni timpul, să stea El pentru mine. Acum haideți să citim din **Geneza 22.15-18**:

„Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam

și a zis: „Pe Mine însumi jur, zice Domnul: pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu,

te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și

anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.

Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!”

Să ne rugăm. Tată ceresc, ia textul acesta și deslușește-l pentru noi, și fie ca Duhul Sfânt să ducă Cuvântul drept în inimile oamenilor. Împlinește așteptările noastre mari, din după-amiaza aceasta, fiindcă ne-ai spus să cerem, și ne vei da, pentru ca bucuria noastră să fie deplină. Și o cerem în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Vocea mea este slabă și de aceea trebuie să stau aproape de microfon. Știu că se aude cu ecou, dar vom răbda puțin.

În după-amiaza aceasta aș vrea să vorbesc despre subiectul: „**Stăpânind porțile vrăjmașului după încercare.**”

Tabloul nostru descrie cea mai minunată scenă. Voi știți că Avraam este tatăl celor credincioși și că făgăduința i-a fost dată lui. Astfel, singura cale prin care primim și noi făgăduința lui Avraam, este să fim moștenitori prin Hristos. Avraam a fost un om obișnuit, dar a fost chemat de Dumnezeu și a fost numit credincios chemării făcute de El, pentru că atunci când i-a vorbit, nu s-a îndoit niciodată de acel Glas, ci a stat pe aceasta. Indiferent cât a fost de greu, el a stat pe aceasta.

El i-a promis un fiu, iar Avraam a așteptat douăzeci și cinci de ani să-l primească, să primească Fiul în care aveau să fie binecuvântate toate familiile pământului. Patriarhul a fost credincios față de chemarea Lui și față de Cuvântul făgăduit.

El a fost un exemplu a ceea ce ar trebui să fim noi, fiindcă dacă suntem morți în

Hristos, suntem sămânța lui Avraam.

Avraam a avut două semințe: una a fost sămânța naturală, firească, iar cealaltă a fost sămânța duhovnicească. Una a fost din sămânța ieșită din trupul lui, iar cealaltă a fost sămânța credinței lui, astfel ca noi să putem fi sămânța lui Avraam, prin Cuvântul făgăduit.

După ce a fost încercat timp de douăzeci și cinci de ani, în loc să slăbească în credință, el a devenit tot mai tare. Vedeți, dacă nu s-a întâmplat în primul an, în al doilea, era deja o minune fiindcă era tot mai bătrân. Pe măsură ce s-au adunat anii, trupul lui era tot mai mort, în timp ce pântecul Sarei, care era oricum mort, devenea și el tot mai bătrân, ceea ce înseamnă că era imposibil să se mai întâmple ceva.

V-ați gândit ce a făcut Dumnezeu aici? I-a făcut pântecul fertil. Dar și izvorul laptei ei era sec, iar pe vremea aceea nu erau sticle sterile din care să poată bea copilul lapte de vacă. Deci trebuia să se întâmple ceva, mai ales că avea nouăzeci de ani și inima ei nu mai rezista.

Chiar și pentru o femeie de patruzeci de ani este greu un astfel de efort în travaliu.

Și știți ce a făcut Dumnezeu? Știu că unii dintre voi nu sunt de acord, dar vedeți voi, Biblia este o Carte supranaturală și ascunsă de cei învățați, de teologi. Isus a spus: *„Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”* (Matei 11.25).

Biblia este o Carte a dragostei. Astfel, când îți intră în inimă dragostea lui Dumnezeu, te îndrăgostești de Dumnezeu, iar El îți descoperă însemnătatea Bibliei. Interpretarea sau tălmăcirea Bibliei este Dumnezeu însuși împlinind făgăduințele Sale. Dar Biblia este scrisă printre rânduri.

Este ca și când mi-ar scrie soția mea o scrisoare. Ea este cea mai minunată femeie din lume și o iubesc cu adevărat. Și ea mă iubește pe mine, iar când sunt departe de casă, îmi scrie scrisori și-mi spune: „Dragă Billy, am pus copiii în pat. Astăzi am spălat...” și așa mai departe. Ea îmi scrie aceste lucruri în scrisoare, dar fiindcă o iubesc și suntem ca unul, eu pot citi printre rânduri. Știi tot ce vrea să-mi spună, fie că îmi scrie clar, fie că nu; știi ce vor să însemne cuvintele ei din pricina dragostei și înțelegerii mele pentru ea.

Ei bine, tot așa este scrisă și Biblia, dar educația trece pe lângă ea, de aceea nu o pot înțelege. Vedeți, voi trebuie să fiți îndrăgostiți de Cuvânt, de El, să-L cunoașteți.

Priviți ce au făcut Avraam și Sara. Ei erau bătrâni, și cu toate că în vremea aceea oamenii trăiau mai mult, Biblia spune că erau înaintați în vârstă.

Noi știm că la Avraam a venit acel Înger, despre care am vorbit, și care era Elohim, Dumnezeu, și El i-a zis: „*La anul pe vremea aceasta, mă voi întoarce negreșit la tine...*” (Geneza 18.10). Tot ce s-a întâmplat cu ei este un tip spre Biserică.

Fiți atenți ce s-a întâmplat. El nu i-a retușat pe Avraam și pe Sara, ci i-a făcut din nou tineri. Poate părea ciudat, dar uitați-vă la restul Cuvântului și puneți toate lucrurile cap la cap. Cuvântul este inspirat, iar tu trebuie să fii inspirat de Cuvânt.

O pot vedea pe Sara, o bătrânică cu părul cărunt, cu șalul pe umeri și cu cârja în mână zicând: „*Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea, este bătrân.*” (v. 12). Spunea aceasta, fiindcă Avraam stătea acolo cu barba lui albă și lungă și se sprijinea într-un toiag pentru că era înaintat în vârstă.

Dar în ziua următoare, umerii lui au început să se îndrepte, și la fel spatele încovoiat. Erau din nou un tânăr și o tânără. Aceasta arată ce se va întâmpla cu

sămânța împărătească a lui Avraam, când vom fi schimbați într-o clipeală de ochi și luați sus.

Priviți ce s-a întâmplat în continuare. Ei au plecat într-o călătorie în Gherar, în țara filistenilor. Uitați-vă pe hartă cât au mers. Era o distanță considerabilă pentru doi bătrânei de vârsta lor.

În țara aceea împărătea un împărat tânăr pe nume Abimelec. El își căuta o nevastă, și deși avea la dispoziție toate acele filistene frumoase, când a văzut-o pe bunicuța Sara a zis: „Este frumoasă,” și s-a îndrăgostit de ea. Așa este. Vedeți, era frumoasă.

Aș vrea să citiți printre rânduri, fiindcă acesta este un simbol care ne arată ce va face El cu toți copiii lui Avraam. Noi ne apropiem de clipa aceea, așa că umerii noștri aduși, părul cărunt și celelalte lucruri nu mai înseamnă nimic. Haideți deci, să nu ne mai uităm înapoi, ci să privim numai înainte la ceea ce va veni.

Să nu uitați că acesta a fost ultimul semn pe care l-au văzut Avraam și Sara înainte ca să vină la existență fiul făgăduit. Noi credem că suntem în ceasul acela.

Timpul a trecut și Isaac era un băiat de doisprezece ani, drăguț și cu părul cârlionțat. Îmi închipui cum se simțea tânăra mamă și tatăl lui. Dar iată că într-o zi, Dumnezeu i-a zis lui Avraam: „Te-am făcut tatăl popoarelor, prin băiatul acesta, dar acum vreau să-l duci pe muntele pe care ți-l voi arăta și să-l aduci ca jertfă!” Vă puteți închipui așa ceva?

El nu v-a cerut niciodată să treceți printr-un astfel de test și nu o face nici acum, pentru că acestea au fost exemple, umbre.

Și-a făcut Avraam griji? Nu, domnilor, ci a spus: „Sunt pe deplin încredințat că El

este în stare să-l ridice din morți, fiindcă l-am primit ca pe unul din morți. Și dacă porunca lui Dumnezeu este să fac aceasta, și voi sta tare pe ea, Dumnezeu este în stare să-l ridice din morți.”

Oh, prieteni! Pentecostalilor, dacă Dumnezeu v-a dat Duhul Sfânt, vorbirea în limbi, cu cât ar trebui să credeți mai mult în puterea Lui vindecătoare, în bunătatea și îndurarea Lui! El a făcut aceasta împotriva tuturor teologilor din țară. Ei spuneau că nu se poate așa ceva, dar Dumnezeu a făcut-o pentru că așa a făgăduit. Atunci stați pe Cuvânt! Credeți Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă El a spus-o și așa este.

Priviți! Lui Avraam i-au trebuit trei zile să călătorească pe catâri. Când eram paznic de vânătoare, umblam câte treizeci de mile pe zi prin păduri, dar oamenii din vremea aceea călătoreau fie pe catâri, fie pe jos. Astfel, Avraam a mers trei zile, iar când și-a ridicat privirea a văzut muntele în depărtare.

Noi știm cu toții că ceea ce s-a petrecut aici, în Geneza 22, este un simbol spre Hristos. Avraam l-a luat pe Isaac și l-a dus sus pe munte, așa cum a fost dus Isus pe muntele Calvarului, un simbol spre Dumnezeu care și-a dat Fiul jertfă, desigur.

Când au ajuns acolo, Isaac a devenit bănuitor și a zis: *„Tată! Iată focul și lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?”* (Geneza 22.7).

Atunci Avraam i-a zis privind la Cuvântul lui Dumnezeu: *„Fiule, Dumnezeu însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.”* Și a numit locul acela „IeHoVaH-Jire”.

Când l-a legat pe fiul său, el era ascultător până la moarte. L-a pus pe altar, și a scos cuțitul din teacă gata să-i ia viața, dar atunci Ceva l-a prins de mână și un Glas i-a zis: *„Avraame! Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic.”*

Chiar atunci a auzit un behăit, iar când s-a întors a văzut un berbec care-și

prinsese coarnele într-un tufiș. V-ați gândit vreodată de unde a apărut acel berbec? Muntele era plin de lei, lupi și șacali care căutau vânat. Cât de departe era acel berbec de civilizație? Ce căuta el acolo sus unde nu era nici un strop de apă?

Acea nu era o vedenie, pentru că Avraam l-a luat și l-a omorât. Ce spusese el? „*Dumnezeu însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.*”

Cum te vei ridica din scaunul cu roțile? Cum se va face bine copilul acela bolnav de inimă? Oricare ar fi problema, „*Dumnezeu însuși va purta de grijă.*”

Avraam a crezut. Patriarhul a stat credincios pe făgăduință, fiindcă El îi spusese: „Sămânța ta! Pentru că ai crezut Cuvântul Meu indiferent de împrejurări, sămânța ta va birui porțile vrăjmașului.”

Desigur, vrăjmașul îi spusese: „Este prea bătrână și la fel tu! Și asta și cealaltă...” Dar Avraam a stat tare pe făgăduința Lui.

Un om cu o astfel de credință, va sta tare pe Cuvântul lui Dumnezeu indiferent de împrejurări. Dacă nu poți face aceasta, nu ești sămânța lui Avraam, fiindcă aceasta este credința pe care a avut-o Avraam și sămânța lui.

Făgăduința dată lui Avraam era că „sămânța,” Sămânța împărătească, după cum v-am spus mai înainte, va birui porțile vrăjmașului, iar pecetea pe care a primit-o, a fost pecetea făgăduinței. Conform Efeseni 4.30, și sămânța împărătească este „pecetluită cu Duhul Sfânt,” după ce trece testul. Gândiți-vă!

Mulți cred că au Duhul Sfânt, mulți pretind că-L au și spun că pot arăta dovezi și semne ale Duhului Sfânt, dar dacă nu pot sta pe acest Cuvânt, nu este Duhul Sfânt, înțelegeți?

Dacă crezi fiecare Cuvânt, ești sigilat după test, fiindcă atunci când credem fiecare făgăduință din Cuvânt, suntem pecetluiți de Duhul pentru a confirma făgăduința. Așa a făcut Avraam. Numai atunci avem dreptul să biruim poarta vrăjmașului nostru. Dar nu poți s-o faci înainte de a deveni acea Sămânță, așa cum am spus în predica „Semnul”, vorbită în Houston sau în Dallas.

Vedeți voi, un evreu putea să arate că este evreu prin tăierea împrejur. Dar Dumnezeu a spus: *„Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi.”* (Exod 12.13).

Atunci, viața din sânge nu putea veni peste închinător fiindcă era viața unui animal care era doar o umbră a adevăratei Vieți. Partea chimică, sângele, care era pus deasupra ușii trebuia să fie roșu. Era aplicat cu isop, o iarbă obișnuită care ne arată că nu trebuie să ai nu știu ce super credință, ci una obișnuită, simplă, ca și cum ai porni mașina sau ai merge la biserică. Mulți oameni cred că trebuie să ai nu știu ce... dar așa ceva este greșit. Tot ce trebuie să ai este o credință simplă, obișnuită, cu care să aplici Sângele. Ascultați Cuvântul, credeți-L și aplicați-L! Asta-i tot ce trebuie să faceți.

Acea iarbă, isopul, se găsea peste tot în Egipt, așa că evreii au luat-o, au muiat-o în sânge și l-au aplicat pe stâlpii și ușiorii ușii. Și indiferent ce legământ aveau ei, dacă erau tăiați împrejur sau dacă erau oameni buni, totul era degeaba dacă nu era găsit semnul pe ușă: *„Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi.”*

Acum, Semnul nu este partea chimică din sângele lui Hristos, fiindcă acesta a fost vărsat cu două mii de ani în urmă, dar atunci se cerea partea chimică însă viața animală nu putea veni peste om, fiindcă animalul nu are suflet. Numai ființa umană are suflet, în timp ce animalul nu poate deosebi binele de rău.

Fiul lui Dumnezeu, născut din fecioară, Și-a vărsat Sângele, dar Viața care era în acel Sânge era însuși Dumnezeu. Biblia spune că noi suntem salvați prin Viață, prin Sângele lui Dumnezeu. Nu prin sângele unui evreu, nu prin sângele unuia dintre

neamuri, ci prin Viața lui Dumnezeu. Dumnezeu a creat acea Celulă de sânge în fecioară. Ea nu a cunoscut nici un bărbat și nici ovulul nu a venit de la ea.

Eu știu că mulți dintre voi cred că ovulul a venit de la ea, dar adevărul este că Dumnezeu a creat și ovulul și Celula de sânge, și acesta a fost cortul sfânt al lui Dumnezeu: „...*nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.*” (Psalmul 16.10). Înțelegeți de unde era ovulul? „...*Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților.*” Trupul Lui era sfânt. Dacă nu puteți crede aceasta, cum vă mai puteți numi creștini?

„Noi suntem salvați prin Sângele lui Dumnezeu.” Aici este și credința mea. Astfel, noi nu suntem salvați prin sângele unui proroc, nici al unui învățător, nici al unui teolog, ci prin Sângele lui Dumnezeu. Așa a spus Dumnezeu. El S-a făcut Om; Și-a schimbat cortul. El Și-a întins cortul aici devenind ca unul dintre noi. El este Răscumpărătorul nostru înrudit; El a trebuit să devină rudă cu noi fiindcă așa cerea Legea Lui. Astfel, Dumnezeu S-a arătat în trup și a locuit printre noi.

Când a făcut aceasta, El a ieșit de la El, și era Dumnezeu, Duhul, și acel Duh a venit peste credincios. De aceea noi suntem identificați prin Viața care a fost în Jertfa noastră, prin aceeași Viață.

Deci cum este posibil ca ei să vadă Viața lui Dumnezeu umblând printre oameni și s-o numească „un duh rău,” când aceasta este chiar identificarea Jertfei noastre? „...*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” Viața Lui S-a întors din Jertfă, iar noi ne punem mâinile peste Ea și ne identificăm ca fiind morți față de gândurile noastre. Atunci cum putem permite denominațiilor noastre să ne impună crezuri și alte lucruri, și apoi să spunem că credem? Noi suntem morți față de aceste lucruri.

Pavel spunea: „Nici unul din aceste lucruri nu mă mai supără,” fiindcă el era legat de un Absolut, de Hristos. Orice realizare adevărată este legată de un Absolut, iar Absolutul meu este Cuvântul. Deci, Absolutul tuturor celor născuți din Duhul, este

Cuvântul lui Dumnezeu. Eu de Acesta sunt legat și peste El îmi pun mâinile. Acesta este locul meu și m-am identificat cu El.

Noi știm ce a făgăduit El pentru a Se identifica cu noi. Aceasta aduce credința adevărată; nu credința noastră, ci ceva ce nu controlezi tu, ci El. El o face.

Indiferent la câte biserici ai mers, de câte ori ai fost botezat pe față, pe spate, sau mai știu eu cum, nu ai dreptul să te consideri conectat cu Jertfa ta, până când acea Pecete nu este peste tine.

Ce este Pecetea lui Dumnezeu? Efeseni 4.30 spune: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.*” Nu până la următoarea trezire și nu de la o adunare la alta, ci pecetluiți pentru ziua răscumpărării.

Dar nu uitați că dacă nu ați fost în gândurile lui Dumnezeu, nu veți fi niciodată cu El. Câți știu ce este un răscumpărător? Ei bine, tot ce este răscumpărat trebuie adus înapoi de unde a fost luat. Noi toți am fost născuți în păcat, zămisliti în fărădelege și am venit în lume prin minciună. Aceasta arată că adevăratul creștin este un atribut al gândurilor lui Dumnezeu, înainte de existența lumii, a stelelor și a orice altceva. El este veșnic și a venit să ne răscumpere înapoi. Gândul lui Dumnezeu a fost exprimat și s-a manifestat, iar acum trebuie adus înapoi în gândul Lui.

Răscumpărător înrudit! Și pentru că s-a cerut aceasta, Dumnezeu însuși a trebuit să se facă asemenea nouă, să devină unul dintre noi ca să ne răscumpere. Nimeni altcineva nu putea s-o facă, de aceea a trebuit să vină El jos și să fie ispitit ca noi, ca să ne răscumpere.

Haideți să vedem dacă Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul față de sămânța naturală care era Isaac. Haideți să vedem sămânța naturală care a crezut toată făgăduința

lui Dumnezeu și nu a avut nici o întrebare.

Să nu uitați că erau mii și mii care erau tăiați împrejur și totuși nu erau sămânța lui Avraam. Sigur că nu! *„Iudeu nu este acela care se arată pe din afară că este iudeu ...Ci iudeu este acela care este iudeu înăuntru.”* (Romani 2.28-29). Mulți au căzut și au căzut rău.

În ziua când au băut din apa pe care au primit-o în pustie, toți s-au bucurat. Și Isus a spus: *„Eu sunt Stânca din pustie; Eu sunt Pâinea care se coboară din cer. Cine mănâncă din ea, nu va muri.”* Ei spuneau: *„Părinții noștri au mâncat mană în pustiu, timp de patruzeci de ani.”* Dar Isus le-a răspuns: *„Părinții voștri au mâncat mană în pustiu, și au murit.”* (Ioan 6.31,49).

Luați cuvântul „mort” și vedeți ce înseamnă: „despărțit veșnic.” Ei erau morți, deși erau sămânța lui Avraam. „Moarte” înseamnă „separare, anihilare, distrugere totală,” iar Isus a spus că ei toți erau morți chiar dacă au fost evrei tăiați împrejur.

Sărmanii oameni, cred că sunt salvați fiindcă sunt metodiști, bapțiști, prezbiterieni și altele, dar diavolul crede la fel de mult ca ei.

Tu trebuie să fii identificat cu El, iar Dumnezeu trebuie să adeverească aceasta prin pecetluirea cu Duhul Sfânt, fără a pune la îndoială Cuvântul.

Dar dacă spui: „Aceste lucruri au fost pentru alt timp,” ești greșit. Dacă ai vorbi cu un om și i-ai spune că este ziuă, iar el s-ar duce în pivniță și ar spune: „Refuz să cred aceasta! Nu există lumină, nu cred!” ar dovedi că ceva este în neregulă cu el; ar dovedi că este deranjat mintal. Dacă refuză razele calde și aducătoare de viață ale soarelui, dovedește că ceva nu este în ordine cu el.

Tot așa, când cineva vede Cuvântul lui Dumnezeu clarificat și identificat înaintea

lui, dar cu toate acestea trage perdeaua denominațională și se închide înăuntru, dovedește că ceva nu este în regulă cu el; dovedește că este greșit duhovnicește. El nu poate primi. „*Este orb și nu știe,*” și merge la judecată, iar Dumnezeu va fi Judecătorul lui.

Acum haideți să vedem ce a făcut sămânța lui Avraam care a crezut.

Să luăm tinerii evrei care nu au vrut să se închine înaintea acelu chip. Ei au refuzat să se închine înaintea chipului pe care îl ridicase împăratul acelu popor, deși era chipul unui om sfânt, al lui Daniel.

Aceasta arată că întreaga rasă umană era dusă pe partea falsă, la închinarea înaintea chipului unui sfânt. Acest lucru se va repeta din nou atunci când oamenii vor fi siliți să se închine chipurilor unor oameni. Daniel a putut tălmăci Cuvântul prin descoperire și a putut spune ce însemna scrisul de mână de pe perete. Așa se ridică și așa va sfârși.

Dar cei trei au refuzat să se închine. De ce? Erau sămânța lui Avraam, și pentru că au stat credincioși pe Cuvânt, au biruit porțile de foc ale vrăjmașului. Au biruit! Păi, Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat!

Și Daniel a fost testat în închinarea la un singur Dumnezeu adevărat, și a trecut testul. Ce s-au gândit ei să facă atunci când au văzut că erau ca așchiile în fața lui? S-au gândit să-l arunce la lei, dar Daniel a rămas credincios singurului Dumnezeu adevărat și a biruit poarta vrăjmașului, iar Dumnezeu a închis gura leilor.

Moise nu și-a ridicat mâinile să spună: „Cred că totul este greșit!”, ci a stat credincios și l-a așteptat pe Dumnezeu. Indiferent câți imitatori s-au ridicat, el a stat credincios. Și pentru că a rămas credincios însărcinării primite, să scoată poporul afară, când poarta de apă i-a blocat calea, Dumnezeu l-a lăsat s-o biruiască și a deschis marea înaintea lui. Dumnezeu l-a lăsat s-o biruiască și a

deschis poarta prin Stâlpul de Foc care îl călăuzea, conducând poporul spre țara făgăduită.

Iosua a fost un mare conducător. El și Caleb. Ei au ajuns într-un loc numit Cades, care era centrul lumii din acel timp, acolo fiind scaunul de judecată. De acolo au fost trimise douăsprezece iscoade și tot atâtea s-au întors înapoi.

Zece dintre ele au spus: „Este o sarcină prea mare și nu vom reuși pentru că noi suntem ca niște lăcuste pe lângă oamenii aceia!”

Dar ce a făcut Iosua? A liniștit poporul și a spus: „Stați puțin! Noi suntem mai mult decât în stare s-o luăm, indiferent cum arătăm sau cât de puțini suntem!” Ce făcea prin aceasta? Stătea credincios pe făgăduința Domnului care le spusese: *„Vă voi da această țară, dar luptați pentru fiecare centimetru din ea!”*

Crezi aceasta, mamă? Dumnezeu ți-a dat vindecarea, dar trebuie să lupti pentru fiecare centimetru: *„Oriunde va călca talpa piciorului tău, ți-l voi da!”* Talpa piciorului înseamnă posesie. Este al vostru! Fiecare făgăduință vă aparține, dar trebuie să luptați pentru fiecare centimetru de drum.

Iosua știa ce a spus Dumnezeu. El era sămânța lui Avraam și a spus: „Cred că Dumnezeu ne-a dat țara și suntem mai mult decât în stare să o luăm!” Și pentru că a trecut testul, cu toată împotrivirea întregului popor care se văicărea și se tânguia, a spus: „Stați liniștiți, pentru că Dumnezeu a dat o făgăduință.”

Nu contează cât este de mare împotrivirea, și nici ce a spus doctorul; Dumnezeu a dat o făgăduință și El poate s-o împlinească.

Și ce a făcut în continuare? Când a ajuns la Iordan, a biruit poarta. Aceasta a făcut.

Ierihonul era închis ca o țestoasă în carapacea lui, dar ce a făcut Iosua? A biruit poarta. În altă zi, când vrăjmașii lui au încercat să-l biruiască, el a biruit poarta vrăjmașului într-atât încât i-a poruncit soarelui să stea pe loc; și soarele l-a ascultat și nu s-a mișcat douăzeci și patru de ore din locul lui.

Dumnezeu este credincios făgăduinței Lui, indiferent ce are de făcut. El nu a făcut niciodată o făgăduință pe care să n-o poată ține. *„Eu sunt Domnul care te vindecă.”* (Exod 15.26). *„...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* (Marcu 16.18). Amin. *„Toate lucrurile sunt cu puțință celui ce crede!”* (Marcu 9.23).

Și Iosua a crezut chiar dacă Dumnezeu a trebuit să oprească Pământul din mișcarea lui de rotație. L-a ținut pe loc prin puterea Sa, astfel încât nu s-a mai rotit timp de douăzeci și patru de ore, până când Iosua s-a răzbunat pe vrăjmaș și i-a biruit porțile. Cu siguranță, pentru că Dumnezeu este credincios întotdeauna.

Aș fi vrut să avem mai mult timp ca să vedem și alți eroi, dar mai am numai zece minute. Uitați-vă la acești eroi adevărați; la acești mari luptători ai credinței care au căzut la poarta morții. Ei toți au pierit la poarta morții.

Dar a venit Sămânța Împărătească a lui Avraam, Hristos. Ceilalți erau sămânța naturală din Isaac, dar a venit Sămânța Împărătească a lui Avraam, Hristos, Sămânța credinței, ceea ce ar trebui să fim noi. Sămânța naturală a fost doar un tip, un simbol. Toți ceilalți au venit prin naștere naturală, dar El a venit printr-o fecioară. Așadar, El nu era sămânța naturală a lui Avraam, adică un evreu, ci a venit prin făgăduință, din sămânța credinței. Prin acest Om, noi suntem socotiți copiii Lui.

El a biruit poarta ispitei, prin Cuvânt, iar cheia este: *„Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.”* (Iacov 4.7). El a biruit totul, orice boală, de aceea: *„noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.”* (Romani 8.37). Noi pășim în această moștenire *„mai mult decât biruitori.”*

Noi avem de-a face cu un vrăjmaș biruit. Boala este biruită; moartea este biruită; iadul este biruit; totul a fost biruit. Oh, mă simt foarte bine pentru că avem de-a face cu un vrăjmaș înfrânt.

Nu-i de mirare că atunci când ei se pregăteau să taie capul lui Pavel, acesta a spus: „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte? Să văd cum mă vei face să strig! Mormântule, unde îți este biruința? Crezi că mă vei încuia acolo? Îți voi arăta un mormânt gol, iar eu sunt în El și El mă va învia în ziua din urmă.” Un vrăjmaș înfrânt! (1Corinteni 15.55).

Sămânța naturală nu putea să arate spre Aceasta, dar sămânța împărătească a biruit deja, fiindcă El a mers înaintea noastră și a biruit fiecare poartă pentru noi. Acum, după două mii de ani, El, Marele Biruitor, stă în mijlocul nostru. El a biruit boala; a biruit ispita; a biruit fiecare vrăjmaș. A biruit moartea, a biruit iadul, a biruit mormântul și a înviat din nou. Și iată că după două mii de ani, El este aici, viu, ca să se adeverească. Cui? Seminței hotărâte care poate vedea. El a biruit totul, iar cei care au confirmat că Evrei 13.8 este așa, conform acestui test al Cuvântului făgăduit, au fost pecetluiți de Duhul Sfânt în Trupul lui Hristos. Ei au fost pecetluiți acolo de Duhul Sfânt, de Duhul care a fost văzut mai dinainte de Avraam. El a crezut prin credință, iar acum, noi L-am primit privind în urmă la făgăduința dată. Și Ioan 14.12 a fost confirmat în timpul din urmă prin învierea Biruitorului.

Nu un sistem, ci o Persoană, Hristos Biruitorul. Nu prin biserica mea baptistă, prezbiteriană, metodistă sau penticostală, ci prin Isus Hristos. El a înviat pentru neprihănirea noastră și este viu astăzi.

Și pentru că trăiește El, trăim și noi. „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt.*” Nu cu o parte din Cuvânt, ci „*cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*”

„*Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.*”

Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?" (Ioan 11.25-26). Biruiește poarta oricărui vrăjmaș!

Cum a putut birui Bosworth? Pentru că era în Biruitor. De aceea a spus: „Cea mai fericită zi din viața mea este chiar acum.” Siguranța lui era în marele Biruitor. Atunci putem cânta:

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a salvat;

Îngropat, El a luat păcatele mele;

Înviat, El m-a făcut neprihănit veșnic,

Și într-o zi, El va veni! O, ce glorioasă zi!

Aceasta este și pentru cei ce par a fi biruiți. Eddie Perronet nu a putut să-și vândă cântările creștine. Nimeni nu le-a vrut. Nu voiau să aibă nimic a face cu aceasta, așa că se simțea un credincios înfrânt. Dar într-o zi, a venit peste el Duhul Sfânt și a biruit poarta vrăjmașului care nu voia să-i primească scrierile. Și când a venit Duhul Sfânt peste el, a luat un creion și Dumnezeu l-a făcut să scrie cântarea de inaugurare:

Înainte puterii Numelui lui Isus

Îngerii cad cu fața la pământ

Aducând coroana împărătească

Să-L încoroneze Domn al tuturor.

Oarba Fanny Crosby nu și-a vândut dreptul de întâi născut ca și penticostalul Elvis Presley sau ca și biserica lui Cris Boone sau ca Red Foley, care și-au vândut talentul lumii pentru o flotă de Cadillacuri și milioane de dolari. Ea a stat credincioasă la locul ei și a strigat:

Nu trece pe lângă mine, blândule Mântuitor,

Ascultă strigătul meu umil.

În timp ce alții Te cheamă,

Nu trece, te rog, pe lângă mine.

Tu ești Izvorul mângâierii mele,

Însemni mai mult decât viața mea.

Pe cine am pe pământ decât pe Tine?

Sau în cer, decât pe Tine?

Ei au întrebat-o: „Ce zici dacă vei fi oarbă și în cer?”

„Îl voi cunoaște oricum,” a răspuns ea.

„Cum?”

„Îl voi cunoaște.”

„Dar, doamnă Crosby, ai putea face milioane de dolari.”

„Nu am nevoie de milioane de dolari.”

„Și cum Îl vei cunoaște?”

„Dacă nu Îl voi putea vedea, voi simți urmele cuielor în mâinile Lui.” Ea a biruit poarta vrăjmașului ei. Da.

Dacă ești în Hristos! El a spus: *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da, ca să puteți birui orice poartă a vrăjmașului care stă înaintea voastră.”* (Ioan 15.8). Voi sunteți sămânța împărătească a lui Avraam.

Ce fel de poartă stă înaintea ta? Dacă este boala, ești mai mult decât biruitor împotriva ei. Atunci putem cânta cântarea aceasta scumpă:

Fiecare făgăduință din Carte este a mea,

Fiecare capitol, fiecare vers este divin.

Mă încred în dragostea Lui divină

Căci fiecare făgăduință din Carte este a mea.

Noi suntem mai mult decât biruitori, pentru că sămânța împărătească a lui Avraam va birui poarta vrăjmașului. Când ei spun că aceste lucruri nu se pot întâmpla, când numesc aceste lucruri ca fiind de la diavolul, Beelzebul, sau altfel, cu siguranță Dumnezeu va birui fiecare poartă și pe vrăjmaș. Să ne rugăm.

Doamne, eu știu că ei înțeleg aceste lucruri. Cum ar putea fi semănat acest Cuvânt fără să existe și un pământ bun? Mă rog ca ei să înțeleagă și fie ca toți cei care ajung în rândul de rugăciune să fie vindecați.

Doamne, dacă este cineva care nu s-a mărturisit sau nu a stat pentru Hristos, dar este gata să nege toate crezurile și lucrurile formale și reci care l-au îndepărtat de Tine, ajută-l să ia poziție chiar acum și să spună: „Îl accept chiar acum ca Mântuitorul meu”, pentru că atunci și Tu vei sta pentru ei în acea zi.

În timp ce stăm cu capetele plecate, dacă este cineva care dorește rugăciune, să spună: „Vreau să stau pentru El astăzi, pentru ca El să stea pentru mine în ziua când voi ajunge în prezența Lui.”

Dacă vă veți ridica acum, numele voastre vor fi puse în Cartea Vieții. Eu nu vă cer să adevărați la o biserică, ci vă rog să veniți la Hristos, dacă sunteți aici și nu Îl cunoașteți.

Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule. Mai este și altcineva care dorește să spună: „Vreau să mă ridic și să stau pentru El.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și pe cei de acolo. „Eu iau poziție în după-amiaza aceasta.” Domnul să te binecuvânteze, soră. Aceștia sunt niște bărbați și femei cumsecade.

În ziua când moartea va fi aproape de voi, să nu uitați că acum ați stat pentru El.

„...pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.” (Luca 12.8-9).

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este cineva și la balcon? Sau poate aici jos? Încă așteptăm. În ordine.

Dacă Cuvântul cade pe un pământ bun, ca femeia de la fântână, va înțelege. Ea a înțeles pentru că a fost reprezentată în ceruri înainte de întemeierea lumii. Astfel, când s-a întâlnit cu acea Lumină, a recunoscut-o.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, frați și surori. Ați făcut cel mai bun lucru din viața voastră: să stați pentru Hristos.

Tatăl nostru ceresc, aceasta este Sămânța care a căzut în după-amiaza aceasta, pe un fel de pământ, iar noi vedem că răsare Viața nouă. Femeile și bărbații se ridică în picioare în ochii atotvăzători ai lui Dumnezeu, care este Atotștiutor, Omniprezent, Omnipotent și îi vede. Tată, ei sunt ai Tăi și Ți-i predau ca trofee ale Tale.

Îngăduie ca experiența aceasta să dăinuie și să urmeze calea celor disprețuiți ai Domnului. Ajută-i să rămână credincioși până în ziua când vor sta în prezența Ta și când acel Glas dulce va spune: „Într-o zi, într-un loc numit Denham Springs, el a stat pentru Mine, Tată, iar acum stau Eu pentru el.” Ei sunt ai Tăi, în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze că v-ați ridicat în picioare.

Acum vreau să vă mai rog ceva. Găsiți niște păstori, pentru că am văzut câțiva, și dacă nu ați fost botezați cu botezul creștin, faceți-o. Duceți-vă printre credincioșii adevărați, nu printre formalști.

Acum să ne rugăm pentru aceste batiste.

Tată ceresc, eu nu știu unde vor pleca aceste batiste. Poate la vreun tată orb care o așteaptă, sau poate la un copilăș care este în spital, iar mama lui așteaptă cu nerăbdare această batistă. Tată ceresc, Te rog să mergi la ei. Ca un semn al prezenței Tale aici, fie ca credința care ne-a fost dată prin Isus Hristos să meargă cu aceste batiste și să vindece fiecare persoană peste care vor fi puse, fiindcă le trimitem în Numele lui Isus. Amin.

Fraților, înainte de a începe rândul de rugăciune, vreau să vă mai spun ceva. Dacă ești membrul unei biserici, este un loc bun, dar nu destul de bun. Și tânărul bogat era membru al bisericii și l-a întrebat pe Isus cum poate avea Viața veșnică. Dar apoi nu a acceptat-o și a plecat. Ce lucru neînțelept a făcut tânărul acela! Nu-i luați locul!

Vă amintiți ce s-a întâmplat cu el? Puțin mai târziu, a prosperat și a ajuns mai bogat, așa că hambarele lui nu mai făceau față. Dar mai târziu l-am găsit în chinurile iadului. Nu lăsați să se întâmple aceasta! Acceptați-L pe Hristos!

Tinerilor, acum când sunteți la o cotitură a vieții voastre, ascultați-mă ca pe fratele vostru care vă iubește. Sunt aici pentru că vă iubesc. Îl iubesc pe Dumnezeu și vă iubesc pe voi, fiindcă nu pot să-L iubesc pe Dumnezeu și pe voi să nu vă iubesc.

Cineva zice: „Atunci de ce îi cerți?” Pentru că dragostea corectează. Dacă fiul tău stă în stradă, deși nu ar trebui să facă aceasta, iar tu îi spui: „Păi, știu că nu ar trebui să stea acolo, dar nu vreau să-l rănesc,” dovedești că nu-l iubești, pentru că va fi omorât dacă stă acolo. Dacă îl iubești, îl vei duce înăuntru, îi vei trage o

bătaie și îl vei face să asculte.

Așa face și Dumnezeu, pentru că dragostea adevărată corectează.

Dacă un predicator vede că femeile își încrețesc părul, se machiază și fac alte lucruri, și nu le corectează, dovedește că nu are dragoste adevărată. La fel este dacă vă lasă să vă căsătoriți de două sau trei ori, vă bate pe spate și vă spune: „Tot ce trebuie să faci este să vii la biserică.” Acolo nu este dragoste adevărată, sau și omul acela este total pierdut și nu știe.

Dragostea adevărată vă corectează și vă aduce înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Uitați-vă ce le-a spus Isus care i-a iubit atât de mult încât a murit în locul lor, chiar atunci când cereau sângele Lui.

Va trebui să aștept puțin până când vine peste mine ungera Duhului Sfânt. Toți cei prezenți în sală să se roage și să spună: „Ajută-mă, Doamne Isuse! Lasă-mă să ating haina Ta.” Isus a știut când femeia s-a atins de haina Lui. El nu a simțit atingerea ei fizică, dar S-a întors și a știut cine era și ce a făcut. În după-amiaza aceasta, El este Același Mare Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.

Credeți că este adevărat ceea ce a spus Dumnezeu când a zis că noi trăim în timpul Sodomei? Ridicați mâna dacă credeți aceasta. Noi trăim ca cei din Sodoma. Tot sistemul a devenit corupt, sistemul lumii, sistemul bisericii, sistemul politic. N-a mai rămas nimic. Politica este coruptă; toate sistemele sunt corupte; bisericile sunt corupte; familiile sunt corupte. Totul este putred ca în Sodoma.

Dar Dumnezeu a spus că va fi reprezentat într-un trup omenesc și o va face la fel ca în zilele Sodomei, înainte să vină în scenă fiul făgăduit. El a promis că va trimite un premergător înaintea Fiului făgăduit, ca să-l prezinte, și a spus: „*Când se va descoperi Fiul omului.*”

Doamnă, eu nu te cunosc. Ei bine, doamnă Thompson, crezi că Dumnezeu te poate face bine de problema femeiască și complicațiile pe care le ai? Poți crede aceasta? Crezi că El te face bine? Atunci ridică mâinile.

Chiar în spatele tău este o doamnă care se roagă. Ea are artrită, iar doamna de lângă ea are probleme la stomac și se roagă pentru aceasta. Tu vei pierde vindecarea dacă nu veghezi. Nu ești de aici, ci din Mississippi. Sunteți domnul și doamna Kramer. Dacă crezi din toată inima, Isus Hristos te face bine. Dacă poți crede. Crezi? Atunci poți primi ceea ce ai cerut. Ridică mâinile ca să te vadă oamenii.

Eu nu-i cunosc pe oamenii aceștia, nu i-am văzut niciodată. Prieteni, trebuie să credeți că El S-a identificat pe Sine. Credeți aceasta din toată inima? (Adunarea spune: „Amin.”).

De ce ai dat din cap, domnule? Cel care se uită la mine. Da, tu. Pentru că ai făcut aceasta, am să vorbesc puțin cu tine. Ești un om în vârstă și te-ai uitat la mine cu sinceritate. El crede. Te-ai rugat pentru cineva care a avut atac de cord. Dar lucrul cel mai important pe care-l dorești este să primești Duhul Sfânt. Așa este. Dacă crezi se poate.

Doamna aceea caută serviciu. Și ca să știi că sunt prorocul lui Dumnezeu sau slujitorul Lui, tu ai avut două operații care te-au slăbit și fizic și duhovnicește. Vreau să-ți spun că totul s-a rezolvat. Credința ta te-a făcut bine.

.....

Doamna de lângă tine se roagă. Privește aici. El te-a auzit, iar tu L-ai atins. Eu nu te cunosc, dar El te cunoaște. Dacă îți voi spune pentru ce te-ai rugat, vei crede? Ai probleme cu bila. Crezi că Dumnezeu te va vindeca și vei fi bine? Ești doamna Smith. Așa este. Ridică mâna.

Vedeți, El Se identifică. Ce este aceasta? Sămânța lui Avraam; credința pe care a avut-o Avraam. Este Domnul Isus Hristos printre noi, confirmând Cuvântul Său prin semnele care Îl urmează.

Câte numere de rugăciune au fost împărțite? Ridicați mâna cei care aveți numere de rugăciune. Ar fi bine să începem rândul de rugăciune.

Acum ați înțeles, nu-i așa? Acest dar nu vindecă, ci adeverește doar faptul că El este aici, Păstorii voștri au aceeași autoritate ca să se roage pentru bolnavi. Ei nu fac aceasta, dar au aceeași autoritate: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”*

(Fratele Branham îi cheamă pe păstorii din audiență să vină pe platformă).

Veniți aici cu mine și vedeți ce se întâmplă.

Vreau să formați două rânduri aici. Vin imediat jos să mă rog pentru bolnavi împreună cu păstorii care vor să se identifice ca și credincioși. Cei care credeți și veniți aici, să aveți o viață curată. Nu uitați că ceea ce urmează reprezintă Evanghelia lui Hristos.

Frate Blair, știu că ești aici, și fratele Pat, vreți să formați acel rând dublu așa cum faceți de obicei?

Câți știu că Isus a spus: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* Păstorilor care ați venit aici, vă identificați ca și credincioși? Da? Cred că dacă nu ați crede, nu ați fi aici. A spus Isus că aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred? Și eu cred împreună cu voi.

Acum vin jos. Aceștia sunt poporul nostru, iar noi suntem păstorii acestor turme.

Vin jos să-mi întind năvodul împreună cu voi, să-mi pun mâinile împreună cu voi. Dar dacă aveți în inimă numai puțin scepticism, în timp ce vor trece acești oameni pe aici, să plecați imediat. Veți crede din toată inima? (Păstorii spun: „Amin.”).

Cei care se vor ruga pentru cei ce vor trece pe aici, să ridice mâna și să spună: „Eu mă voi ruga.”

Nu uitați că ar putea fi tatăl tău, mama ta, fiul sau fiica ta, fratele sau sora ta; iar dacă nu este al tău, este al altcuiva. Ce s-ar întâmpla dacă ei ar fi pe moarte din cauza unei boli incurabile, iar tu nu ești sincer? Eu cred că sunteți sinceri.

O, ce s-ar putea întâmpla chiar acum! Ce s-ar întâmpla! Este un timp în care trebuie să se întâmple ceva. În ordine.

Stați toți în rugăciune și credeți! Nu vă uitați la mulțime. Să nu uitați că sunteți înconjurați de prezența lui Isus Hristos și că prin credința noastră în Cuvântul Lui, onorăm ceea ce a făcut printre noi.

Aceasta este bine. Cred că rândul este gata. Aș vrea ca în timp ce stau ei aici, toată lumea să stea cu capul plecat.

Doamne Isuse, în curând se va întâmpla ceva, iar decizia trebuie luată acum. Oare Te credem? Oare Te iubim? Oare avem suficientă credință pentru ceea ce cerem? Oamenii aceștia se identifică prin faptul că au venit în rândul acesta. Doamne, fă ca acest lucru să nu fie în zadar, ci îngăduie ca atunci când vor trece pe aici, să treacă și pe sub Hristos, fiindcă știm că El este aici. Îngăduie ca ei să primească vindecarea. Sunt sigur că oamenii aceștia vor merge la păstorii lor. Îngăduie ca aceste femei care au probleme femeiești, probleme cu stomacul, bărbații cu prostată și alte boli, să fie vindecați și să spună: „Lucrul acela m-a părăsit!” fiindcă am fost în prezența Ta. Ai murit pentru ei, fiindcă sunt sămânța lui Avraam, iar Tu ai biruit pentru ei. Fie ca ei să vină și să primească ceea ce le-ai dat.

Satan, ai fost dat pe față săptămâna aceasta și ești biruit! Isus Hristos te-a biruit la Calvar. El a înviat a treia zi pentru neprihănirea noastră și acum este printre noi. Credința noastră privește spre El și nu la tine și la ce ne-ai făcut. Părăsește-i pe acești oameni în Numele lui Isus Hristos!

În ordine, începeți rugăciunea. (Fratele Branham și predicatorii își pun mâinile peste bolnavi și se roagă pentru fiecare persoană din rând).

Noi am făcut ceea ce ne-a însărcinat Învățătorul nostru să facem. Câți din cei care au trecut prin acest rând au crezut că s-au făcut bine, să ridice mâna. O ridic și eu.

Mulți dintre acești lucrători au fost bolnavi, și eu am știut aceasta, dar ei nu au precupețit nici un efort ca să-și aducă adunarea înăuntru, fie că au primit, fie că nu. Aceștia sunt adevărații păstori. Și Duhul Sfânt mi-a zis: „Fă-i să dea mâna unii cu alții!”, așa că ne-am împletit împreună inimile, năvoadele și rugăciunile.

Doamne Isuse, vindecă-i și fă-i păstori puternici, tari în Cuvântul Domnului.

Fraților, fie ca Dumnezeu să vă împlinească dorințele inimilor. El să vă ajute să-L slujiți în toate zilele vieții voastre, și să slujiți această turmă cu puterea lui Dumnezeu în viețile voastre. Fie ca Isus Hristos care a fost cu noi tot timpul, să Se descopere mai mult decât a făcut-o până acum.

Cei care sunteți ologi, poate nu ați văzut încă nici o diferență și poate nici nu o să vedeți. Priviți ce a făcut Avraam și nu vă uitați la simptomele pe care le vedeți. Dacă spui: „Simt încă durerea!”, aceasta nu înseamnă nimic. Dacă ai făcut tot ce a spus Dumnezeu, asta-i tot. Nu priviți la altceva, ci priviți numai la ceea ce a spus El, fiindcă ceea ce a spus El, este așa. Credeți? (Adunarea spune: „Amin!”). Cred din toată inima.

Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze până când ne vom revedea din nou, iar rugăciunea mea este ca noaptea să nu fie prea întunecată și ploaia să nu fie prea tare. Rugați-vă și voi pentru mine.

Domnul să vă binecuvânteze până când ne vom revedea. Amin.

- Amin -